

om at få fremsendt en oversigt over, hvor meget der er EU-afledt, og hvor meget der er nationale tiltag.

Men vi er absolut generelt positive over for de ting, det handler om her. Forslaget har mange administrative og praktiske konsekvenser, som vi så til gengæld må se på under udvalgsbehandlingen. Og medarbejderindflydelse er jo pr. definition ganske udmærket og ikke mindst i miljøarbejdet. Så vi er positive, men kritiske.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg vil gerne sige tak til ordførerne for de gennemgående meget positive bidrag. Jeg vil også gerne love, at vi fremsender en udførlig liste over, hvad der er kravene i minimumsdirektivet, og hvad der er, om jeg så må sige, særlige danske ønsker.

Der er jo ikke noget suspekt knyttet til, at man ved et minimumsdirektiv går videre i de enkelte medlemslande. Tværtimod er det jo i selve den ånd, som vi under skiftende regeringer har kæmpet for miljøreguleringer i EU. Det, vi ønsker os, er fælles minimumsbestemmelser og så yderligere tiltag, som de enkelte lande mener, der er behov for.

Jeg vil gerne sige, som mange ordførere også har sagt det, at der er tale om et godt direktiv. Man kan sige, at det er lykkedes for Danmark sammen med andre lande at få vedtaget nogle regler, som sikrer, at det beskyttelsesniveau, vi har haft med vores miljøgodkendelsesordning, nu bliver udstrakt til hele EU-området. Det indebærer en meget betydelig miljøgevinst. Samtidig indebærer det også en konkurrencefordel for danske virksomheder. Der bliver ikke lagt – som nogle ordførere var inde på det – nye byrder på dansk erhvervsliv. Tværtimod vil deres konkurrenter i udlandet blive stillet over for de samme krav, som danske virksomheder har haft næsten 25 år til med gode erfaringer at tilpasse sig i Danmark.

Selv om forslaget ved første øjekast kan se voldsomt ud, vil jeg gerne betone, at der ikke foreslås grundlæggende eller væsentlige ændringer i den danske godkendelsesordning for særlig forurenende virksomheder. Der er heller ikke tale om udhuling, som hr. Kolstrup var inde på, i det beskyttelsesniveau, der lægges op til her.

Det er nok vigtigt, at jeg understreger for Folketinget, at reguleringen af industrien i form af det godkendelsessystem, vi har haft og udviklet gennem de sidste 25 år i Danmark, har

givet gode resultater, som jeg var inde på det før. Det gælder ikke mindst med hensyn til nedbringelse af virksomhedernes udledninger til og påvirkninger af det lokale miljø. Det er en af grundene til, at den danske godkendelsesordning har været med til at danne forbillede for IPPC-direktivet. Systemet indføres i alle EU-landene, og derved vil vi få gevinster både med hensyn til miljø og konkurrenceevne.

Kernen i det integrerede princip og dermed i direktivet er, at der skal foretages en tværgående vurdering og regulering af udledninger til luft, vand og jord fra industrielle aktiviteter, så den samlede miljøpåvirkning af de forskellige udledninger bliver mindst mulig.

Det nye i godkendelsesordningen i forhold til den gældende miljøbeskyttelseslov er for det første, at en mindre del af de danske industrivirksomheder, de mest miljømæssigt belastende og de større landbrug, skal have deres miljøgodkendelse revurderet med jævne mellemrum, så man sikrer sig, at de lever op til dagens miljøstandard.

Hidtil har myndighederne kunnet vælge at revurdere en godkendelse, når den var 8 år gammel. Nu bliver det en faktisk tilbagevendende begivenhed, at en del virksomheder skal have deres godkendelse ajourført. Med det forslag, der er lagt frem her, drejer det sig om 500-600 af de tungeste industrivirksomheder og 1.500-1.600 landbrugsvirksomheder.

I tilknytning til forslaget om løbende revurdering af godkendelser indeholder direktivet for det andet en bestemmelse, der indebærer, at myndighederne i særlige tilfælde skal tage en godkendelse op til revurdering. Det gælder bl.a., når der er tale om, at væsentlige ændringer i den bedst tilgængelige teknik gør det muligt at nedbringe forureningen betydeligt, uden at det medfører uforholdsmæssigt store omkostninger. I den forbindelse vil jeg gerne understrege, at sådanne investeringer jo også kan vise sig at være særdeles lønsomme for virksomhederne.

Den tredje væsentlige nyskabelse er inddragelse af offentligheden allerede i forbindelse med en ansøgning om godkendelse, det vil altså sige inden myndighederne har truffet deres afgørelse. Efter de gældende regler inddrages offentligheden først, når myndighederne har afgjort sagen, og så har man en klagemulighed, men altså ikke en mulighed for at blive inddraget, før beslutningen er truffet. Det er altså et klart fremskridt.